

Veckans växt v. 7 2008

Snökrokus (*C. tommasinianus*)

Snökrokusen är den vårkrokus som blommar tidigast hos oss, redan i mars kan man se den blomma tillsammans med vintergäck och snödroppar. Den är härdig i stora delar av landet och där den trivs kan den förvilda sig och bilda stora blålila mattor.

Crocus kommer från det grekiska ordet för saffran och syftar på en annan art inom krokusfamiljen nämligen Saffrankrokusen, *Crocus sativus*. Snökrokusens latinska artnamn, *tommasinianus*, har den fått av en italiensk botanist vid namn Muzio Guisepe Spirito de Tommasini (1794 - 1879). Snökrokusen beskrevs första

gången 1847. Den växer ursprungligen i lundmiljö och steniga sluttningar i de Dalmatiska bergen vidare in i norra Bulgarien och södra Ungern. Till Skandinavien kom den troligen i början av 1900-talet. Det finns flera trädgårdsformer av snökrokusen. Några av dessa är 'Albus' (vitblommande), 'Whitewell Purple' (djupt rödviolett) och Barr's Purple' (mörkt violett).

Snökrokusen är nära släkt med vårkrokusen (*C. vernus*). De påminner om varandra till utseendet, båda är blåvioletta. Men snökrokusen blommar tidigare och dess blommor ger ett slankare intryck där kalkbladspetsarna är spetsigare. Dessutom är snökrokusens blad redan uppe när blommorna kommer. Halsen på snökrokusen är vit medan vårkrokusen har en violett hals.

Hos de flesta former av snökrokusen har de yttre kalkbladen en mattare färg än de inre, ofta är de nästan helt askgrå. Färgen på kalkbladen varierar, från blekt silvrig till mörkt lila och varmt rödaktig-rosaaktig purpur. Varje knöl får 3-4 smala mörkgröna blad.

Den vanligaste krokusen som har varit till försäljning i Sverige är vårkrokusen som fanns i priskuranter redan under mitten av 1800-talet. Snökrokusen dök inte upp förrän på 1930-talet. Göteborgs trädgårdsförening sålde 1939 "*Crocus tomasianus*, lavendelblå 100 st för 6 kr, 10 st för 70 öre och 1 st för 10 öre".